

روز دختر بر چه کسانی مبارک باشد و دیگر هیچ!

امسال هم پر از روز دختر بود، همانطور که سالهای قبلش بود و حتی سالهای بعدش خواهد بود. اصلاً هر روز روز دختر بوده، هست و خواهد بود. و این در حالیست که پسران سرزمینم دارند برای بدست آوردن یک روز پسر با کائنات می‌جنگند و در حالی که فکر می‌کنند پیروز شده‌اند و قرار است روز میلاد امام جواد(ع) روز پسر شود، یکهو مدیر کل دبیرخانه شورای فرهنگ عمومی کشور احساس وظیفه می‌کند سریع جلوی تشویش اذهان عمومی را بگیرد و می‌آید مصاحبه می‌کند و می‌گوید: روز پسر هنوز در تقویم رسمی کشور تصویب نشده است! فلذاست که تصمیم گرفتیم در یک مطلب بگوییم و کاملاً روشن‌گری کنیم که روز دختر بر چه کسانی مبارک است. حالا اگر هنوز هم فکر می‌کنید چرا این مطلب باید در سالنامه باشد و چه ربطی به اتفاقات سال ۴۰۲ دارد، بروید پاراگراف آخرش را بخوانید تا دلتان آرام بگیرد. اگر هم نه که خب مثل بچه آدم از همینجا بخوانید و بروید پایین دیگر.

۱- داش میتی «مهر مادری» کمال تبریزی که اقلاً از سر ندید بدیدی، قدر خواهر الکی‌اش را می‌دانست و سوسه نمی‌آمد.

روز دختر بر کی‌ها کوفت‌شان باشد؟

۱- پسرهایی که از دخترهای کلاس جزوه می‌گیرند بعدش داستان را ادامه نمی‌دهند. آدم حسابی، طرف توی برگه‌های ابر و باد با شش رنگ خودکار جزوه نوشته که برداری ببری بعدش نیایی.

۲- پسرهایی که زحمت می‌کشی آش می‌بری دم خانه‌شان، اما مادرت آش را توی کاسه یکبار مصرف کشیده و آخرش عین اصغر فرهادی نصفه می‌ماند. بیل بخورد به کمرتان، چهارتا توت خشک توی خانه ندارید بریزید ته کاسه، بیاورید معاشرت را ادامه دهید؟

۳- فلورانس اسکاول شین، میشل اوباما، پائولو کوئیلو، اروین دی‌لوم، میم مودب‌پور و جرج اورول که با ایجاد توهّم دانایی در نوجوانان سرزمین پارس، از بلاگرهای پلنگ با صفر سال تجربه، مشاور خانواده و استاد انگیزشی تحویل جامعه متوهّمان داده‌اند.

۴- جنبش دوزاری فمینیست‌های ایرانی که با حرف‌های خاک بر سری عمدتاً انگلیسی (ادب پارسی کلمه خاک بر سری ندارد) می‌خواهند

۲- آن‌هایی که باکت و شلوار توسی براق (نقره‌ای) نمی‌روند خواستگاری.

۳- بی‌تی‌اس که در قلب دخترهای ایرانی جا دارد (۸ تا ۱۵ سال)

۴- داداش‌هایی که خودشان برای خودشان آب می‌آورند.

۵- سینمای ایران که با اشاعه ازدواج (هر هنرمند سالی دو بار) در زمینه بخت‌گشایی روی سرکتاب واکن‌ها و دعانویس‌ها را کم کرده.

۶- حنا دختری در مزرعه، آن‌شرلی، پرین و آنت که بدون عمل و پروتز و کامپوزیت، زشت نچرال بودند و اجازه ندادند مثل شمشاد و علف و درخت شهر و دهات با ایشان زیباسازی شود.

۷- خانواده‌هایی که مسخره‌مان نکرده‌اند و نمی‌گویند اول باید «دختر ارشد خانه‌ی دارای پنج فوق لیسانس اختلال دو قطبی و سواس قرینه که مردها را آدم حساب نمی‌کند و سایه شوهر را با تیرکمون می‌زند» ازدواج کند، بعد دختر دوم که دارد ۴۲ سالش می‌شود.

۸- اوشین که شعور داشت و گنده‌اخلاقی‌های ریوزو را کف گروه تلگرامی فامیل‌ها نمی‌ریخت و ریز اختلافات‌شان را استوری نمی‌کرد.

۹- هیئت همراه خواستگار که کاری به سابقه بیمه و نوع قرارداد استخدامی آدم ندارند و سامانه آپلود

مدارک تحصیلی، هنری و درآمدی اعلام نمی‌کنند و در حد همان تسلط به قرمه‌سبزی چهارتا سوال می‌پرسند، می‌روند. مسخره‌ها این‌ها معیار است؟ الان من خودم دیپلم پیرایش دارم، ظاهری آراسته هم دارم، استقلال مالی هم دارم، ولی اخلاق ندارم. چه کار می‌کنید با خودتان؟ (ملات آخری که در لید ابتدای این طنز نوشتم فکر میکنم به اندازه کافی ثابت میکند که نه تنها اخلاق ندارم که اعصاب هم ندارم!)

۱۰- قاطبه مردهایی که خانم‌های غیرمحارم خود را در محیط کار و فضای مجازی «بانو» خطاب نمی‌کنند.

۱۱- خانم ایستگاه اعلام‌کن مترو، کارمندان هواپیمایی و تور لیدرها که دهان‌شان را کج نمی‌کنند و عین آدم حرف می‌زنند.

۱۲- تاریخ ادبیات رزنگ ایران که تادلت بخواهد چال لب و خال و طره و گوشه کنار اندام بانوان توییش ریخته، بعد اسمش «عشق الهی» است.

۱۳- حکیم عمر خیام و تقویم میکس شمسی-قمری ایران که هر وری می‌چرخه به یک «روز دختر» می‌خوری.

۱۴- دختران گروه سنی ب و جیم که اصرار ندارند همواره خط چشم بکشند. یا اقلاً بعد از چهار دور چرخاندن مداد دور چشم، دنباله‌اش را از شقیقه‌ها تا بالای گوش ادامه نمی‌دهند.

می‌گویند پوشش در ایران پیش از اسلام، سابقه تاریخی ندارد. می‌پرسی منبع؟ می‌گویند فیلم سیصد.

۹- مردهای نیم‌کیلو سیبیل که با شعار زن زندگی آزادی، یک و نیم واگن اول و آخر مترو را فتح کرده‌اند. اینش به جهنم، این‌ها تابستان هم سیرترشی می‌خورند؟ ما ترشی را اول پاییز درست می‌کنیم، دی‌ماه تمام می‌شود.

حالا اینها را ردیف کردم بگویم چنین عیدی به‌جز درجه‌یک‌ترین دختر تاریخ که پدر روی سینه مبارکش می‌زد می‌فرمود «فداها ابوها فداها ابوها» (ترجمه: بابا بگردد بابا بگردد) فقط بر داداش آدم حسابی همه دخترها، شهید حمیدرضا الداغی (شهید غیرت سال ۴۰۲) مبارک باشد که یک نفری هم به گشت ارشاد یاد داد مراقبت از دخترها چه شکلی است، هم به انقلابیون پلاستیکی انقلاب پلاستیکی ۱۴۰۱ فهماند کی بیشتر از همه آزادی دخترها را از چی می‌خواهد.

بگویند روز زن و روز دختر بر اساس داده‌های غیرکنوانسیون چیده شده و گرامی‌شان ندارید و فقط ما می‌فهمیم و بقیه نمی‌فهمند و خرو و ضد زن هستند. باشد، شما تبریک نگو، کادو نگیر، ما بین خودمان تقسیم‌شان می‌کنیم. الان مثلاً خودت شوهر کرده‌ای، بچه‌ای (سگی گربه‌ای چیزی) زاییده‌ای، دیگر دختر بابایت نیستی؟ الله اکبر

۵- مردهایی که با ۶۳ کیلو وزن، توی تاکسی سیس گوریل می‌گیرند و آدم مجبور می‌شود نصفش روی صندلی نشسته باشد و نصفش از پنجره بزند بیرون.

۶- روابط عمومی جمله سازمان‌ها، ارگان‌ها و نهادها که با بنرهای گوهر و صدف و مرجان، دل و روده برای شهروندان نگذاشته‌اند.

۷- برادران قاسم‌خانی که زن‌های فیلم‌هایشان یک‌تخته‌شان کم است.

۸- پرفسورهایی که آخرین «چیز تاریخی» که خوانده‌اند، تاریخ انقضای سِرلاک‌شان بوده، بعد